

ligning kan dog selsvagt være naturlig, hvis omkostningssammenligningen viser, at der kan være grund til at overveje det private tilbud nærmere. Det er imidlertid helt op til den enkelte kommunalbestyrelse. Hvor sammenligningen af omkostningerne derimod ikke peger i retning af, at det private tilbud er mest fordelagtigt, kan kommunen naturligt afslutte behandlingen af tilbuddet ved alene at foretage den nævnte – lidet omkostningskrævende – prissammenligning.

Endelig er der naturligvis kun grund til at afholde omkostninger ved at udfærdige udbudsmateriale m.v., såfremt en sammenligning af det private tilbud med kommunens egen opgaveudførelse viser, at den besparelsesgevinst, som kommunen må forventes at kunne opnå ved at udlicitere opgaven, overstiger de omkostninger, der er forbundet med en udbudsforretning.

3. Indenrigs- og Sundhedsministeriet skal endvidere i anledning af det rejste spørgsmål fremhæve, at ministeriet på baggrund af de fremkomne høringssvar over et tidligere lovudkast har præciseret omfanget af de undersøgelser, som en kommune skal foretage i forbindelse med sammenligningen af det private tilbud og kommunens egen opgaveudførelse.

Det er således nu fremhævet i lovforslagets bemærkninger, at sigtet med den i § 62 a foreskrevne omkostningsberegning alene er at give kommunalbestyrelsen et godt og informeret grundlag for at vurdere, om det private tilbud er mere økonomisk fordelagtigt end kommunens egen opgaveudførelse. Dette indebærer – som nævnt ovenfor – at det ikke i omkostningskalkulationen er nødvendigt at foretage en beskrivelse af kommunens egen opgaveudførelse, der er så præcis, at den vil kunne danne grundlag for en kontrakt med den private tilbudsgiver.

Med denne præcisering er det hensigten at klargøre, at omfanget af de undersøgelser m.v., som kommunen skal foretage, er mindre end tilsyneladende forudsat i flere høringssvar.

4. Det skal også fremhæves, at det endelige lovforslag på en række punkter adskiller sig fra det lovudkast, der blev sendt i høring. Flere af disse ændringer er netop foretaget med henblik på yderligere at reducere risikoen for, at reglerne om udfordringsret vil påføre kommunerne unødige administrative byrder. Således er adgangen for kommunalbestyrelsen – eller dennes forvaltning – til at afvise et tilbud uden forinden at have

sammenlignet de omkostninger, der vil være forbundet med at antage tilbuddet, med omkostningerne ved kommunens egen opgaveudførelse, i det endelige lovforslag blevet udvidet på følgende to punkter i forhold til det lovudkast, som blev sendt i høring:

- dels er tærskelværdien blevet hævet fra 100.000 kr. til 250.000 kr., jf. § 62 b, stk. 1, nr. 1;
- dels har kommunalbestyrelsen i det endelige lovforslag fået mulighed for at afvise tilbud, hvor tilbudsgiver ikke kan sandsynliggøre, at forhold af mere personlig karakter ikke gør denne uegnet til at udføre opgaven, jf. § 62 b, stk. 1, nr. 5;

Også disse ændringer må efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse antages at reducere kommunernes samlede udgifter til at behandle udfordringstilbud i forhold til det omkostningsniveau, som er lagt til grund i flere af høringssvarene.

Spørgsmål 8:

Vil ministeren benytte bemyndigelsen i § 62 c, stk. 3 i lovforslaget, til at fastsætte regler for indholdet af redegørelsen om udbud af opgaver, der beskriver hvorledes kvaliteten og de miljømæssige forhold har udviklet sig for de udliciterede opgaver.

Svar:

I henhold til den foreslåede bestemmelse i § 62 c i den kommunale styrelseslov skal kommunalbestyrelsen inden udgangen af 3. kvartal i det år, hvori valg til kommunalbestyrelser finder sted, redegøre for, hvordan der følges op på servicestrategien, samt for de tilbud, som den har behandlet som følge af udfordringsretten. Redegørelsen skal som et led heri indeholde oplysninger om de udbud, der er gennemført i valgperioden.

Den foreslåede bestemmelse i § 62 c, stk. 3, i den kommunale styrelseslov giver indenrigs- og sundhedsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler for redegørelsens indhold og udformning.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at opfølgingsredegørelsen skal indeholde oplysninger om de opgaver, der efter udbud er udliciteret til en ekstern leverandør. Det vil bl.a. dreje sig om oplysninger om, hvem der har vundet udbudet, og oplysninger om, hvor-